

Zoete verleiding

Maya Banks bij Boekerij:

Geheim verlangen

Gevaarlijke liefde

Vurige obsessie

Zoete overgave

Zoete verleiding

www.boekerij.nl

Maya Banks

Zoete verleiding

ISBN 978-90-225-6955-9
ISBN (e-boek) 978-94-6023-931-1
NUR 302

Oorspronkelijke titel: *Sweet Persuasion*
Oorspronkelijke uitgever: The Berkley Publishing Group, New York
Vertaling: Textcase, Utrecht
Omslagontwerp: Bart van den Tooren | BVDT
Omslagbeeld: 123fr.com
Zetwerk: Studio Spade voor Textcase, Utrecht

© 2009 Maya Banks
© 2014 voor de Nederlandse taal: Meulenhoff Boekeriej bv, Amsterdam

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

1

‘Kennen jullie misschien iemand die seksuele fantasieën vervult?’ vroeg Serena James.

Het werd stil. De handen die haar gespannen schouders masseerden, bleven stilliggen. Serena opende één oog en keek naar Faith Malone, die op de andere massagetafel lag. Ze draaide haar hoofd en keek over haar schouder naar haar masseuse, Julie Stanford, de eigenares van de schoonheidssalon waar Serena en Faith elke week naartoe gingen.

‘Eh, lieve schat, jij bent degene die fantasieën verwezenlijkt,’ merkte Julie droog op. ‘En moet je het nu echt over seksuele fantasieën hebben als ik je een massage geef?’

‘Niet zeuren, masseren,’ gromde Serena.

Ze sloot haar ogen en ging weer ontspannen op de tafel liggen. Ze had beter niets kunnen zeggen over wat haar de laatste tijd bezighield. Serena zuchtte zachtjes toen Julie haar spieren weer begon te kneden.

‘Ik zou het wel over seksuele fantasieën willen hebben als ik Nathan Tucker masseer,’ zei Julie dromerig.

Faith die naast Serena lag, lachte. ‘Is hij nu een vaste klant?’

‘Jep. Twee keer per maand,’ zei Julie opgewekt. ‘Dat is dus een klusje dat ik voor niets zou doen. Ik moet oppassen dat ik niet op zijn rug kwijl.’

‘Niet op de voorkant?’ mompelde Serena.

Julie grinnikte. ‘Hij laat me alleen zijn rug doen. Jammer. Ik zou hem ervoor betalen om die borstkas te mogen masseren.’

‘Alleen zijn borstkas, hè?’ zei Faith.

‘Waarom alleen zijn rug?’ vroeg Serena.

Julies handen schokten van het lachen. ‘Hij voelt zich opgelaten, denk ik. Wil niet dat ik zijn stijve zie.’

Haar handen bewogen zich steviger over Serena’s rug en Serena kreunde van genoegen.

‘Maar genoeg over mijn obsessie voor Nathan Tucker. Ik wil weten waarom jij naar seksuele fantasieën vraagt.’

‘Ja, ik ook,’ zei Faith. ‘Wil je Fantasy Incorporated soms uitbreiden?’

Serena grinnikte. ‘Nee hoor. Mensen betalen om de seksuele fantasieën van andere mensen uit te voeren, is toch prostitutie?’

‘Waarom wil je het dan weten?’ drong Julie aan. Ze tikte op Serena’s schouder om haar te laten weten dat ze klaar was en liep toen naar Faith.

Serena sloeg een badjas om zich heen terwijl ze op de rand van de massagetafel zat. Ze keek naar Faith terwijl Julie haar vriendin begon te masseren. Waarom vroeg haar vriendin er eigenlijk naar?

Het was een verspreking die voortkwam uit Serena’s steeds grotere frustratie dat haar levenswerk alleen draaide om het vervullen van fantasieën van andere mensen. Sommige waren onbeduidend, andere de vervulling van levenslange hoop.

Ze was trots op haar werk en maakte andere mensen gelukkig. Misschien was ze daarom gefrustreerd over haar eigen gebrek aan voldoening.

‘Misschien heb ik gewoon een goede beurt nodig,’ mompelde Serena.

Julies lippen vormden een geamuseerde grijns. ‘Wie niet. Nou ja, behalve Faith hier. Ik weet zeker dat Gray haar alles geeft wat ze nodig heeft op dat gebied.’

‘Hé, doe zo hatelijk,’ sputterde Faith tegen. ‘Ik kan er niets aan doen dat ik onweerstaanbaar ben.’

Serena gooide een handdoek naar Faiths hoofd. Die trok hem uit haar haren en gooide de doek terug.

‘Wanneer ga je eigenlijk trouwen?’ vroeg Serena aan Faith.

‘O nee, echt niet,’ zei Faith terwijl ze haar ogen opende en naar Serena keek. ‘We hadden het over jouw vraag over seksuele fantasieën.’

‘Ja, precies,’ zei Julie scherp.

Serena slaakte een geïrriteerde zucht. ‘Jullie zijn allebei erger dan een hond met een bot.’

‘Klopt,’ zei Julie grijnzend. ‘Ik heb geen eigen leven, weet je nog? Ik moet plaatsvervangend leven via mijn klanten. Nou, vertel op.’

Serena beet op haar onderlip en haalde toen haar schouders op.

Wat maakte het ook eigenlijk uit? Wie niet waagt, wie niet wint.

‘Ik heb nogal... interessante fantasieën.’

Julie snoof. ‘Wie niet.’

Serena zag Faiths bloes vanaf haar voeten over haar lichaam omhoog kruipen. Ze grijnsde. ‘Faith blijkbaar wel, te zien aan die bloes.’

Faith slaakte een verschrikte kreet en verborg haar gezicht. ‘We hebben het niet over mij,’ zei ze met verstikte stem.

‘Nee, maar ik zou willen dat we dat wel deden,’ mompelde Julie. ‘Ik durf te wedden dat er een verdorven geest schuilgaat achter dat lieve, onschuldige uiterlijk.’

‘We hebben het over Serena,’ merkte Faith op.

Julie richtte zich weer tot Serena. ‘Nou, vertel op, schat. Wat is er zo interessant aan jouw seksuele fantasieën en waarom wil je weten of iemand die wij kennen ze zou kunnen waarmaken? Je ziet er zo fantastisch uit dat je makkelijk massa’s mannen kunt vinden die je graag ter wille zullen zijn.’

Serena keek haar dreigend aan. ‘Ik heb je niet verteld wat mijn fantasieën zijn.’

‘Oooh,’ riep Faith uit. ‘Schiet op, Julie. Dat klinkt als iets geweldigs.’

‘Worden mijn magische handen nu afgedankt vanwege haar krankzinnige fantasieën?’ vroeg Julie op overdreven gekwetste toon.

‘Alsof jij het niet net zo graag wil weten als zij,’ teemde Serena.

Julie grijnsde. ‘Dat is waar. Goed Faith, je bent klaar. Ga je maar aankleden. Je hebt geen idee wat Serena’s fantasieën inhouden en ik vermoed dat Gray bezwaar zou maken tegen een lesbisch triootje.’

Faith werd knalrood en het voelde alsof haar ingewanden tot moes werden geknepen.

Serena rolde met haar ogen. ‘Je bent te makkelijk, Faith.’

‘Jullie denken alleen dat ik zo lief en onschuldig ben,’ mompelde Faith terwijl ze een badjas aantrok.

‘Wat zei je?’ ging Julie gretig op Faiths woorden in.

‘Serena. We hebben het over Serena, weet je nog?’

De telefoon ging en Julie stak een vinger op dat de meiden moesten wachten terwijl ze de telefoon opnam. Serena zat met bungelende benen op de rand van de tafel. In de weken dat de vrouwen bij

elkaar kwamen voor massages en daarna gingen lunchen, hadden ze veel bizarre onderwerpen besproken, maar ze hadden het nooit over de persoonlijke details van Serena's diepe, duistere fantasieën gehad. Ze wist eerlijk gezegd ook niet zeker of ze wel bereid was om die te onthullen. Zelfs niet aan haar twee beste vriendinnen. Maar als ze het niet aan hen kwijt kon, aan wie dan wel?

Precies.

Ze zuchtte. Misschien moest ze het gewoon maar vergeten en de onzinnige fantasieën van anderen blijven vervullen.

Julie kwam terug en haar knappe gezicht keek verontschuldigend. 'Het spijt me, meiden. Ik kan vandaag niet gaan lunchen. Dat was een van mijn klanten die een noodingreep nodig heeft.'

'Wat jammer,' zei Faith met een ongelukkige grimas.

'Ingreep? Dat klinkt niet goed,' merkte Serena op.

Julie grijnsde. 'Het is haar eigen schuld. Ze ging naar een andere styliste om haar haar te laten doen en nu heeft ze er vreselijke spijt van en komt ze met de staart tussen haar benen naar mij terug.'

'Precies zoals je ze graag hebt,' zei Faith terwijl ze van de tafel sprong.

'Gaan jullie maar met zijn tweeën, zonder mij. Maar,' zei ze, terwijl ze hen allebei strak aankeek, 'ik verwacht later een volledig verslag. Waarin je niets weglaat. Zorg dat ik je geen pijn hoeft te doen.'

Serena rolde met haar ogen en kwam van de tafel af om zich aan te kleden. 'Geloof me, zo spannend is het niet, Julie. Net als de rest van mijn doodsaaie leven.'

Julie keek haar aandachtig aan. 'O, dat weet ik nog zo net niet, Serena. Meestal zijn het juist de saaie mensen die de opzienbarendste geheimen hebben.'

Weer verspreidde zich een roze gloed over Faiths gezicht en Serena en Julie barstten in lachen uit.

'We hebben blijkbaar niet genoeg bij Faith aangedrongen voor de hare,' zei Serena droogjes.

'Zorg dat ze je alles vertelt tijdens de lunch,' stelde Julie voor. 'Dan kun je me later bellen met de vnzige details.'

'O, dat doet ze niet,' zei Faith onschuldig. 'Want dan moet ik jou haar vnzige details vertellen.'

‘Iemand moet me het sensationele nieuws over het abnormale gedrag van jullie allebei geven,’ waarschuwde Julie. ‘Ik verleen jullie geen diensten meer, tot ik het weet. En jij, lieve schat, moet binnenkort worden geharst.’

‘Stik,’ gromde Faith.

Serena haakte haar arm door die van Faith en trok haar mee naar de kleedkamer. ‘We kunnen altijd op zoek gaan naar een nieuwe salon, weet je.’

Julie snoof. ‘Tuurlijk, als je er als een vogelverschrikker bij wilt lopen.’

‘Wat is ze toch arrogant,’ zei Serena luid fluisterend terwijl ze de kamer uit liepen.

Vanuit de kleedkamer hoorden ze Julie lachen.

Serena ging haar cabine in om zich aan te kleden en een paar minuten later zag ze Faith bij de receptie waar Julie haar ontstelde klant geruststelde. Terwijl Serena en Faith naar de deur liepen, ving Julie hun blik op en rolde met haar ogen. Serena blies haar een kushand toe.

‘Onze vaste stek?’ vroeg Serena toen ze met Faith naar de parkeerplaats liep.

Faith schudde haar hoofd. ‘Als we elkaar vunzige verhalen gaan vertellen, wil ik niet naar Cattleman’s.’

Serena trok haar wenkbrauwen op. ‘Waarom niet?’

‘Omdat een van de jongens daar kan zijn,’ zei Faith.

‘Je hebt gelijk,’ mompelde Serena. De mannen met wie Faith werkte, allemaal prachtige exemplaren van het mannelijke geslacht, kwamen vaak in Cattleman’s, een eetcafé in de buurt. Publiek dat hun intieme verhalen kon horen, was wel het laatste wat Serena wilde. Hoewel ze er geen bezwaar tegen zou hebben als een van hen zich vrijwillig aanbood om haar fantasieën uit te voeren.

‘Waar zullen we dan heen gaan?’ vroeg ze toen ze bij hun auto’s stonden.

‘Zullen we naar mijn appartement gaan?’ stelde Faith voor. ‘Dat is niet ver en ik kan wat klikjes opwarmen.’

Serena zuchtte. ‘Daar hebben we alle privacy voor het spannende gesprek dat we zullen hebben.’

Faith grijnsde ondeugend. ‘Precies.’

Serena volgde Faith naar haar appartement. Ze was nog maar één keer bij Faith thuis geweest, vlak nadat Faiths verloofde, Gray Montgomery, de meeste van zijn spullen erheen had verhuisd.

‘Let niet op de rommel,’ zei Faith terwijl ze om een doos op de vloer heen liep.

‘Ga je verhuizen?’ vroeg Serena.

Faiths lach lichtte haar hele gezicht op. ‘Gray en ik gaan een huis kopen. We hopen erin te kunnen als we getrouwd zijn.’

‘Julie is nog steeds zwaar beledigd dat je geen grootse bruiloft in de kerk houdt, zodat zij je er fantastisch uit kan laten zien,’ zei Serena terwijl ze op een kruk aan de bar in de keuken ging zitten.

Faith trok een gezicht. ‘Gray en ik wilden geen toestanden. Niet na alles wat er is gebeurd.’ Haar glimlach vervaagde en er verscheen een gepijnigde blik in haar ogen. ‘Pop wilde een grootse bruiloft, zodat hij me weg kon geven, maar Gray en ik willen gewoon samen zijn. Hoe eerder hoe beter.’

Serena glimlachte. ‘Dat vind ik geweldig, Faith. Je verdient het om gelukkig te zijn na alles wat je hebt meegemaakt.’

‘Genoeg over mij,’ zei Faith opgewekt en ze pakte wat bakjes uit de koelkast. ‘We zijn hier om het te hebben over jou en je afwijkende fantasieën.’

Serena kreunde. ‘Wie zegt dat ze afwijkend zijn?’

Faith grinnikte. ‘Dat zijn de beste altijd. Dus wat is het, Serena?’ Faiths gezicht betrok iets toen ze haar vriendin aankeek. ‘Je bent de laatste tijd jezelf niet. Je lijkt teruggetrokken, alsof je ongelukkig bent.’

Serena zette haar ellebogen op de bar en ondersteunde haar kin met haar handpalm. ‘Ik heb gewoon veel nagedacht.’

‘Over?’

‘Dat ik zoveel tijd en moeite steek in het verwezenlijken van de fantasieën van andere mensen, maar dat ik die van mezelf negeer. En toen bedacht ik me dat ik niet eens weet hoe ik die eigenlijk moet verwezenlijken. De fantasieën van anderen zijn zo... gewoon in vergelijking met de mijne. Mijn moeder zou een hartaanval krijgen als ze wist dat het meisje dat ze heeft opgevoed tot een zelfstandige, succesvolle zakenvrouw die geen man nodig heeft om haar zekerheid te bieden, stiekem fantaseert dat ze de seksslavin van een man is.’

Faith verslikte zich en kuchte toen even om haar reactie te verbergen. ‘Seks-slavin?’ piepte ze.

‘Ja, ik wist wel dat je daarvan zou opkijken,’ zei Serena mistroostig.

‘Eh, nee. Het is gewoon het laatste wat ik van je verwachtte te horen.’

‘Toe maar, zeg het maar. Ik ben compleet gestoord.’

Faith zette een bord met lasagne voor Serena neer en ging toen op de kruk aan de andere kant van de bar zitten. ‘Je bent niet gestoord, Serena,’ zei ze rustig. ‘Maar een seks-slavin? Heb je het over één nacht wilde seks waarbij jij de slavin van een meester speelt, of gaat het om heel iets anders?’

Serena voelde haar wangen warm worden. Shit. In tegenstelling tot Faith bloosde ze vrijwel nooit.

‘Nou, het liefst duurt het wat langer dan één nacht, maar het is niet voorgoed of zo. Ik bedoel, ik denk dat ik het wel fijn zou vinden. Het idee windt me op, maar misschien vind ik het ook wel helemaal niks.’

Faith bleef een tijd lang stil. Serena schoof ongemakkelijk heen en weer terwijl ze kleine hapjes van haar eten nam.

‘Je vraagt je vast af hoe ik in hemelsnaam aan dit idee kom, of niet?’ mompelde Serena.

‘Schiet niet zo in de verdediging en verontschuldig je niet voor je verlangens,’ zei Faith berispelend. ‘Vrouwen doen dat al genoeg. Ik probeer er alleen achter te komen hoe graag je het wilt. Ik bedoel, als je gewoon een fantasie in scène wilt zetten, kun je altijd op zoek gaan naar een... Hoe heet een mannelijke prostituee eigenlijk?’ vroeg Faith giechelend.

Serena sloot haar ogen. ‘Ik huur écht geen gigolo in. Ik wil iemand die min of meer normaal is. Het liefst iemand die het niet al met de helft van vrouwelijk Houston heeft gedaan. En ik wil meer dan één nacht. Ik weet het niet, misschien een maand. Ik zou niet kunnen ervaren hoe het echt is, als het maar voor één nacht is.’

Faith keek haar bedachtzaam aan. ‘Ik ken iemand die je misschien wel kan helpen.’

Serena’s mond viel open. ‘Jij?’

Faith stak haar tong uit en fronste. ‘Ik ben niet zo onschuldig als jij en Julie denken.’

Serena lachte. ‘Ik snap het meid. Het zijn altijd de lieve, verlegen exemplaren die de echte sletjes zijn.’

‘Echte sletjes?’ sputterde Faith tegen. ‘Moet ik je er soms aan herinneren wie er hier graag een seksslavin wil worden?’

Serena grijnsde. ‘Het heeft wel iets ondeugends, hè?’ Ze stopte een hap lasagne in haar mond en sloot haar ogen. ‘Je bent een fantastische kokkin, weet je dat? Ik kan nog niet eens water koken. Ik durf te wedden dat Gray in de zevende hemel is.’

‘Hij trouwt niet met me vanwege mijn kookkunsten,’ zei Faith droogjes.

‘Geef maar toe. Je bent echt een sletje,’ zei Serena speels.

Faith glimlachte zonder een spootje berouw. ‘Ik kan je het telefoonnummer van Damon Roche geven.’

‘Damon Roche? Is hij degene die een seksslavin van me kan maken?’

‘Niet hijzelf,’ corrigeerde Faith. ‘Maar hij heeft een... God, ik weet nog steeds niet hoe ik het moet noemen. Ik denk dat Damon het niet fijn zou vinden als ik het een seksclub noemde.’

‘Seksclub?’ Serena trok één wenkbrauw op en keek Faith verbaasd aan. ‘Waarom ga jij in godsnaam naar een seksclub?’

‘Het was maar één keer,’ prevelde Faith.

‘Je hebt duidelijk dingen voor me achtergehouden.’

‘Het kwam nooit echt ter sprake,’ zei Faith lachend. ‘Maar goed, even over Damon. Als je hem belt en zegt wat je wilt, kan hij je vast wel helpen. Er lijkt voor elk wat wils te zijn in zijn... zaak.’

‘Is het veilig?’ vroeg Serena vertwijfeld.

‘Bijzonder. Damon heeft een zeer strenge beveiliging en hij trekt zijn leden bijzonder zorgvuldig na.’

‘Kent Gray deze Damon?’ vroeg Serena, meer om Faith te laten blozen dan uit echte nieuwsgierigheid.

Maar in plaats van te blozen, glimlachte Faith breeduit. ‘Gray weet alles van Damon. Die vliegt ons met zijn privéjet naar de bestemming van onze huwelijksreis.’

‘Die seksclub-business is vast winstgevend,’ mompelde Serena.

‘O, *The House* is een nevenproject. Damon is een zakenman.’ Faith fronste. ‘Weet je, ik geloof niet dat hij me ooit heeft verteld wat hij nu eigenlijk precies doet.’

‘O, geweldig. Straks is het een drugsdealer.’

‘Hij is geen drugsdealer,’ zei Faith geërgerd. ‘Bel hem. Zeg hem wat je wilt. Hij is een fijne gesprekspartner.’

‘Ga je me niet proberen over te halen om zoiets waanzinnigs niet te doen?’ vroeg Serena. ‘Je bent mijn vriendin. Je hoort gemeen te zijn en me een preek te geven, zodat we later bij *Oprah* kunnen zitten praten over dat we zielsverwanten zijn.’

‘Of ik kan bij *America’s Most Wanted* verschijnen, nadat ik je heb vermoord en je lichaam in zee heb gedumpt,’ mompelde Faith.

Serena schoof nog wat lasagne naar binnen en nam een paar slokken thee.

‘Oké, ik zal hem bellen. Tenzij ik niet meer durf als ik thuis ben. Je hoorde me over te halen om het niet te doen, in plaats van me de naam te geven van iemand die me kan helpen bij het bewandelen van het pad van losbandigheid.’

‘Losbandige mensen hebben altijd meer plezier,’ zei Faith met een ondeugende blik in haar ogen.

‘Daar spreekt de stem van de ervaring.’

Faith liep naar een van de kastjes en pakte een notitieblok en een pen uit een la. Toen ze terugkwam, schreef ze wat op een blaadje en scheurde het af.

Ze schoof het over de bar naar Serena. ‘Ga naar huis en bel hem.’